

**Brev till Sophie  
Elkan från Selma  
Lagerlöf:  
1899–1901. L 84:1  
– 78**

Lagerlöf, Selma,

*HS L 84:1*



National Library  
of Sweden

457

Falun. 8 Nov. 1899.

min käraste vän!

Ja, detta är annars en Jeurling.  
Jag skulle önska, att han ej döttes  
så hemskt, utan att bli skildes  
åt i goda, så att man ej skändigt  
måste tänka på att det ändå  
var en dycka för dig, att han  
gjorde det. Jag tycker boken  
ser utmärkt fin och treflig ut  
jag är i synnerhet förtjust i de  
vackra bokstäfverna med hvilka  
titeln är skriven. I det äm.

plur jag fått synes mig Lauskaue  
förtjusande och John mindre  
bra. Jag vet ej om vi se olika  
eller om det verkligen är olika  
i exemplaren. Emma och  
Gerda voro mycket nöjda och  
jag med. Han var upps  
just nu och lämnade dem hem.

Betty var naturligtvis nöjd,  
men hon har troligen ej brytt  
sig om att läsa om början, som  
hon nämligen gjort, utan störtat  
sig in i bokens svagaste del.

Den går litet utför i afseende  
på allmänintresse och originalitet  
från Paule herrns död och till  
John är gammal och går utför trop-

jag än skrefve skulle jag ej här  
ha den känslan. Folk har  
nog börjat bli litet intresserade  
för mig, men inte skulle de  
köpa en Gårdsboks. Det skulle  
de visst ej.

Jag skall på det varmaste gra-  
tuleras till de 3,015, för 2000 exem-  
plar är det ju härligt betalt. Det  
är ej Jeurliang. Ötviselaktigt  
höjer det dock en själfkänsla  
när man börjar se sig i stånd  
att lifva på sin pennas. Du  
får nog snart en andra upplaga  
och då kan du betala hela din  
resa. Det är roligt att du får  
godt om pengar, ty du är

Dear Emma.

och det bör du ej heller vara  
nog sinnad att göra mycket  
gott med den. Det enda, som  
är tråkigt, är att du nog aldrig  
mer vill bo riktigt enkelt och  
billigt och inte hushålla i Ra-  
kelugn i Pirby. Ni ha ändå al-  
drig haft så otroligt lustigt  
som då vi kokade på spritkö-  
ket, som ständigt exploderade.  
Och så skämnar du bort mig.

Jag njuter hvarje dag, som  
går utan att någon bok af mig  
sett dagen, kanske hinner jag  
någon recensioner. Jag tycker  
det vore så härligt att tänka att  
de sätte härhemma och arbetade  
och kritiserade och tuktade och

Funderar du på huru om du ska skriva  
om den här? När du har haft något  
godt och har en förmitt mycket mycket?  
Jag har ej ett ord - du läser also ej någonting

fäktade i fria luften, därför att  
offerdjuret varo borta. Jag vill ej  
ha recensioner eftersämdas, det vill  
jag raktt ej, vi skola bara vara  
fria och obekymrade. Hvad skall  
man säga om recensionerna för  
resten? Jag var Tor riktigt förkyllt  
i Hvidelhus. Han kallade fram boken,  
därför att den är skapad på bra.  
och flyttade somstha <sup>det har jag alltid erkänt</sup> och han förstod  
ej alls, att den var en svensk in-  
sättning af någon engelsk eller tysk  
roman, som författarinnan älskat, då  
hon var 15 år och aldrig kunnat glö-  
ma. Tor har aldrig hört talas om  
en essentihjätte, han har riktigt  
haft roligt. Han borde väl veta att  
det ändå i lägenheten brukar bli mycket

Står i Rätt du ha för den älskade, det är märk  
värdigt hand allt utom den högsta äro  
nem nu begär jag ett öfverlämnande, du ha  
gent nog för för du ha mig jag om du öfverlämnar mig

af deus, som börjar som vildhjäl-  
nor äf deus, som utgå från  
tunga slitna missromantyper.  
Men flickan blir en svår kon-  
kurrens till Lundegård.

Vet du, att jag skall resa  
om fjortan dagar. Du påstår  
alltid, att du har en månad, men  
jag har nu endast 14 dagar kvar.  
Skall jag bejda Eugen och annat  
än rekommendation till konsulen i  
Konstantinopel? Du får klättra upp  
till Carlanders och fråga om fru  
har träffat sin far och talat om oss. Jag vill  
gjå till honnourarna, men det vore i  
högsta grad oartigt, om hon ~~bed~~ hon om och  
han sitter med famnen full af rekommen-  
dationer, och jag ej kommer. Vill du  
ha pengar, 500 Kr. är det omkring  
till biljetter och omkostn. etc. innan jag  
kommer själf.

porra och talar om Rappell med  
den gämda verlden. Sedan dess är den  
fullt bra igen. Men äfven under  
dekadens tiden finnes utmärkta  
bilar jag behöfver ej säga hvilka.  
Och jag, som känner det hela vet  
att det som är mindre bra är det  
minsta och kortaste, men den  
vet hvad Nordkvist sade, det, som  
verkar långt är ofta så ytterst kort.

Det har varit öfvervinnliga  
svårigheter med affärens och äfven  
med förhållandet till Louise, som  
gör, att du får en och annan anmärk-  
ning, men det får du bära. Om  
du ej arbetat ett år ännu på boken  
hade du ej fått detta bra och jag  
vet knapp om det gått ändå.

De alra flesta komma nog  
ej att märka något utaf kom-  
ma att bli mycket roade. Jag  
tror, att då Betty skref till sig  
om Skiftande stämningar var  
hon mycket mer utasiastisk  
det var kanske mer, som hon  
älskade i den boken, men nog  
förskrar hon att detta är ett stort  
framskridande och att detta är en betyd-  
ligare bok. Glad gjorde Martina  
för mig då hon fick det fjärde  
exemplaret? Det var komiskt.

Den har väl nu det medofaktat,  
att ingen annan bok läses i  
hela Göteborg i dessa dagar,  
det måtte vara hemligt. Hur